

dan set laver et dårligt arbejdsmiljø? Hvem betaler for, at det måske glider lige så langsomt ind over både det ene og det andet, altså både det psykiske og det fysiske arbejdsmiljø? Det gør vel ministeren. Det gør vel samfundet, når sådan noget kan finde sted.

Sådan som planen er lagt op her, er det vel rigtigt at forstå, at man altså kan se frem til det i en 7-årig periode.

Så tilbage til det andet omkring forebyggelse og rådgivere. Vil det sige, at når der er en rådgivningspligt, så vil de virksomheder, som ikke gør brug af denne rådgivningspligt, få en rød smiley, fordi arbejdsmiljøet her ikke er i orden? Vil det sige, at vi kan forvente, at de bliver delt ud? For der må vel være noget med det ansvar, der ligger omkring rådgivningspligten. Man skal vel også gøre brug af den.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo rigtig skarpt set af hr. Ole Vagn Christensen. Det er jo lige præcis det, som reformen går ud på, at her skal man bruge rådgivningspligten. Der vil komme nogle rådgivere, og i den forbindelse vil BST jo på lige fod med andre være en væsentlig aktør her. Hvis Arbejdstilsynet konstaterer, at der er problemer med at organisere sikkerhedsarbejdet på virksomhederne og man også konstaterer, at der er væsentlige mangler og fejl i arbejdsmiljøet, ja, så kan virksomheder med under 20 ansatte blive idømt 1 års rådgivningspligt og virksomheder over 20 ansatte 2 års rådgivningspligt. I modsætning til det system, vi har i dag med BST, så skal man bruge rådgivningen. Man slipper først ud af rådgivningen, når man har løst problemerne.

Det er jo lige præcis kernen og styrken i denne her reform, at missionen skal lykkes, og at vi ikke slipper virksomhederne. Jeg vil godt erindre om, at den nuværende BST-ordning punkt 1 ikke indeholder nogen forpligtelse for virksomhederne til andet end at betale, og punkt 2 når vi taler forebyggelse, så benytter 85 pct. af danske virksomheder ikke eller er ikke omfattet af BST.

Så den meget snak, der er om, at det er kernen i vores forebyggelse herhjemme, har jo ingenting på sig. Det er en forsvindende lille del, og det er her, forligspartierne siger: Jamen nu går vi ind, vi ser på den enkelte virksomhed. Er der noget at komme efter, så lover vi, at vi kommer efter det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Skal jeg forstå ministerens svar på den måde, at de, der ikke vil gøre brug af en rådgivningspligt, vil få en rød smiley, og at den vil blive delt ud, ikke i løbet af 7 år, men med det samme? Jeg går virkelig ud fra, at det må være det, der ligger i den pligt, som man lægger op til her.

Angående BST og det ansvar, der er her, så er det vel lidt forkert at sige, at virksomheder, som ikke føler, at de har haft brug for nogen rådgivning, sådan set skal gøre brug af den rådgivning. Det er vel rimeligt, at vi, når man ser det fra et branchemæssigt eller fra et landsmæssigt synspunkt, så er enige om, at alt det der, der kommer hver især til gode, sådan set også kommer fællesskabet og dermed både samfundet og lønmodtagere og også alle andre virksomheder til gode. De har jo levet på, at nogle måske lidt har været foregangsmænd og fundet ud af nogle ting sammen med BST. Det kan vel ikke udelukkes.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen sådan tror jeg da, det er i de fleste forhold, at der er nogle, der griber udviklingen, der er nogle, der af engagement går ind og vil ligge i første division i arbejdet. Sådan er det på arbejdsmiljøområdet, og vi skal da være rigtig glade for, at der er nogle, der lægger sig i selen i det her system, for det er de gode eksempler, der skal drive udviklingen.

Og til alt held sporer jeg jo en voksende interesse for at ligge meget højt placeret med hensyn til arbejdsmiljøet. Der er flere og flere virksomheder, som stiller krav til, at leverandørernes arbejdsmiljø, forebyggelse af skader osv., lever op til et vist niveau. Så vi er inde i en rigtig god gænge på det her område.

Men det, der er svømmeskridtet i denne her reform, er, at samtlige virksomheder får gået deres arbejdsmiljø igennem inden for 7 år, og derefter vender vi tilbage til virksomhederne hvert tredje år. Så uanset hvilke krumspring hr. Bjarne Laustsen og hr. Ole Vagn Christensen foretager, så er det væsentlige forbedringer fra det tidligere system, hvor de virkemidler, man havde, var virkemidler, der gav penge i finansministerens kasse.